

ת"ד 1643/02/12 - מדינת ישראל נגד גבראל פרטוש

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 1643-02-12 מדינת ישראל נ' פרטוש
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גבראל פרטוש

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה מיוחסות לנאשם עבירות של **נהיגה בקלות ראש, נהיגה בדרך גורמת נזק, גרימת חבלה של ממש ואי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה**.

לאחר ששמעתי את ראיות הצדדים, שקלתי את טענות הצדדים וחזרתי ועיינתי בחומר שבתיק, הגעתי למסקנה כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה במשפט פלילי להוכיח את אשמת הנאשם, ולפיכך **אני מרשיע אותו בביצוע העבירות המיוחסות לו**.

האירוע הרלוונטי הוא תאונת דרכים מיום 25.10.10 בו פגע האוטובוס בו נהג הנאשם בהולך רגל, מר א' ל', וגרם לו לחבלה של ממש בדמות שברים שהצריכו אותו לניתוח ואשפוז ממושך. העובדות הרלוונטיות אינן שנויות למעשה במחלוקת בין הצדדים. אין מחלוקת כי הפגיעה הנ"ל התרחשה בעת שהולך הרגל חצה את הכביש מימין לשמאל בכיוון נסיעת האוטובוס ונפגע מצידו הימני של האוטובוס.

המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא למעשה בשאלה האם הבחין הנאשם או היה צריך להבחין בהולך הרגל עובר לתאונה. עוד יש בין הצדדים מחלוקת צדדיות, הקשורות לנקודה המרכזית, ולדוגמא מחלוקת בדבר החלק באוטובוס שפגע בהולך הרגל, הפינה הימנית הקדמית כגרסת המאשימה, או שהפגיעה הייתה מהדופן הימנית של האוטובוס בנקודה אחורית יותר.

לעניין זה הגישה ההגנה חוות דעת מומחה תאונות, מר **פרדי הרשקוביץ**, אשר לפיה לא יכול היה הנהג ניתן היה להבחין בהולך הרגל בעת הפגיעה אלא אם היה מסובב את ראשו לימין לאחור, שכן הולך הרגל היה ב"שטח מת"

מבחינת שדה הראיה כאשר הנהג מביט בדרך לפניו ועושה שימוש רגיל במראות האוטובוס.

דא עקא, שעיקר חוות הדעת, כמו גם סיכומיה של באת-כוח הנאשם, מבוססים על ההנחה כי הולך הרגל הגיע למעבר החצייה בכיוון נסיעת האוטובוס וכי הולך הרגל בו הבחין הנהג לפני האירוע אינו הנפגע בתאונה. אינני מקבל הנחה זו, ואני קובע עובדתית כי הנהג הבחין בנפגע המתקרב בטרם הגיע למעבר החצייה.

ההנחה הנ"ל מתבססת על גרסת הנאשם, אשר לאור התרשמותי ממנו בעדותו בפניי אני מטיל בה ספק רב. אולם גם אם אתעלם מהתרשמותי מהעדות, סבורני כי ניתן לשלול את ההנחה גם מהודעתו של הנאשם במשטרה. הנאשם נחקר תחת אזהרה במשטרת ישראל בידי בוחן התאונות מר **מופיד משלב** וסיפר כדלקמן:

"לפני הפנייה שלי ימינה הסתכלתי ימינה לכיוון המעבר חצייה היה ריק לגמרי ואני הבחנתי בהולך רגל שהיה על המדרכה הולך מכיוון מזרח למערב שזה לכיוון שלי, ואני התחלתי לבצע את הפנייה ימינה כאשר הייתי בתוך הפניה כמעט השלמתי את הפניה ואז איך שהייתי ישר לכיוון הרכבת שמעתי מכה בזכוכית הימנית באמצע האוטובוס. מיד עצרתי ופתחתי את הדלת הקדמית וירדתי למטה מחוץ לאוטובוס ואז ראיתי אדם מבוגר על הרצפה כשדם ירד מהאף..."

בהמשך משיב הנאשם לשאלותיו של הבוחן:

ש. מתי הבחנת לראשונה בהולך הרגל?

ת. לפני שפניתי ימינה.

ש. הכין בדיוק הוא היה?

ת. כמה מטרים לפני מעבר החצייה על המדרכה בהליכה שהפנים שלו לעבר מעבר החצייה, אבל עם החזית לכיוון שלי.

ש. תאר לי את התנהגות הולך הרגל.

ת. הולך רגיל אני לא זוכר משהו חריג.

ש. האם הולך הרגל חצה במעבר החצייה?

ת. הוא חצה לפני המעבר.

ש. אז שוב אני שואל אם ראית את הולך הרגל עם הפנים לעבר מעבר החצייה?

ת. כן.

ש. ידוע לך כנהג מה הייתי צריך לעשות ברגע שהבחנת בהולך הרגל על המדרכה ושרצה לחצות?

ת. אני לא יכול לקרוא מחשבת של כל אדם אם הוא רוצה לחצות או לא לפני מעבר חצייה.

ש. מדוע לא צפית שהולך הרגל הסמוך למעבר החצייה ירצה לחצות את הכביש?

ת. הוא היה במצב הליכה ובתנועה, לא יכולת לצפות שהוא פתאום יחצה כי הוא לא הראה לי שהוא רוצה לחצות.

ש. מתי הבחנת בהולך הרגל שפגעת בו לראשונה?

עמוד 2

ת. המהירות פה מאוד נמוכה השדה ראייה בסדר ואני עובר ביום הרבה פעמים ואין לי אפשרות לדעת שאדם יחצה בהפתעה לפני מעבר החצייה בלי להסתכל, ובפעם הראשונה שמעתי בום מהחלון הימני באמצע האוטובוס ואז עצרתי.

ובהמשך:

- ש. אני שואל שוב, מתי הבחנת לראשונה בהולך הרגל?
ת. לפני שפניתי ימינה לפני הכיכר.
ש. והכין היה הולך הרגל?
ת. הולך על המדרכה לכיוון הכיכר.
ש. האם במהלך הפניה שלך ימינה אתה מבחין בהולך הרגל?
ת. אני רואה אותו הולך על המדרכה במרכז המדרכה כשהפנים שלו לכיוון שלי.
ש. ומה ראית בדיוק?
ת. ראיתי אותו הולך לכיוון המעבר חצייה ולא ראיתי סימן שהוא רוצה לחצות.
ש. ומתי ראית אותו לפני שפגעת בו?
ת. ששמעתי בום ועצרתי מיד.
ש. איך אתה מסביר שלא הבחנת בהולך הרגל היורד מהדרכה לכיוון הכביש?
ת. כי כשהתחלתי לפנות ימינה ואני נמצא בראש האוטובוס כבר חלפתי אותו וכל הנראה ואז הוא ירד לכביש.

מתשובותיו של הנאשם לשאלות ברור כי לכל אורך הדרך הוא מתייחס להולך רגל אחד ויחיד, מסביר כי לא סבר שאותו הולך רגל מתכוון לחצות את הכביש ומניח כי החל לחצות לאחר ש"ראש האוטובוס" חלף על פניו.

בעדותו בבית המשפט ניסה הנאשם לטעון כי אפשר והולך הרגל בו הבחין אינו הנפגע. התרשמתי כי טענה זו נטענה בידי הנאשם "בחצי-פה" כשהוא עצמו אינו מאמין בה, והיא באה לצרכי המשפט בלבד. הנאשם לא העלה דברים אלה בחקירה במשטרה, ולמרות שניתנו לא מספר הזדמנויות להסביר לא העלה אפילו כהשערה את האפשרות שמדובר בשני הולכי רגל.

הנאשם הבחין בהולך הרגל באופן ברור בעת הנסיעה וזמן קצר לאחר מכן לאחר הפגיעה. לו מדובר היה באדם אחר, יכול היה הנאשם להתרשם מכך באופן מיידי, ולא היה צורך בהעלאת השערה בעת עדותו בפניי, כשלוש שנים לאחר קרות האירוע. הנאשם הבחין כי מדובר באדם מבוגר (כבן 74 במועד האירוע), הבחין בלבשו ולו מדובר היה באדם אחר, ואפילו אם היה מתעורר בליבו ספק כזה, בוודאי היה מעלה את הדברים מיידי בפני בוחן התאונות בחקירתו. קראתי את החקירה שוב ושוב וכפי שהבאתי את עיקר הדברים לעיל, לא מצאתי בדברי הנאשם בחקירה כל רמז לאפשרות שמדובר בשני אנשים שונים. שמעתי את הנאשם בבית המשפט והתרשמתי מעדותו כי הוא עצמו אינו מאמין באפשרות זו ויודע כי האדם בו הבחין בטרם הפנייה הוא האדם שנפגע.

התרשמתי מעדות הנאשם מעמידה בספק ניכר את גרסתו כי הולך הרגל הלך בכיוונו ולא בכיוון מעבר החצייה, אולם גם אם אקבל גרסתו זו, סבורני כי יש מקום להטיל עליו אחריות לאירוע.

פרט לגרסתו של הנאשם אודות התאונה נשמעה עדותו של נוסע באוטובוס מר שמעון כהן, אשר העיד כדלקמן:

"יצאנו מהתחנה המרכזית, האוטובוס עמד לפנות ימינה לכיוון הרכבת, היה הולך רגל שחצה את הכביש. הוא בא מהכיוון של אגד לחצות את הכביש. אני ישבתי מאחורה במושב האחורי, בצד ימין, הצד של המדרכה, צמוד לחלון. אני ראיתי את הולך הרגל בא לחצות את הכביש, האוטובוס לקח ימינה ואז הוא פגע בו. הוא היה על המדרכה, ואיך שהוא ירד לכביש, על הפס הראשון, האוטובוס פגע בו."

מר כהן לא נחקר נגדית בידי הסנגורית.

מצאתי כי עדות זו תואמת את גרסת המאשימה בדבר הולך רגל שחצה את הכביש מימין לשמאל ונפגע בעת תחילת החצייה. לא מצאתי כי יש בעדות משום חיזוק לעדות הנאשם בדבר שינוי כיוון של הולך הרגל וחצייה באופן מפתיע.

העד לא הזכיר הולך רגל אחר, והדברים לא הועלו בפניו בידי הסנגורית בבית המשפט. העד לא סיפר על הולך רגל שהגיע מול האוטובוס, אלא על מי ש"בא לחצות את הכביש". ההגנה לא עשתה נסיון לחלוק על דברים אלה.

עוד הסכימו הצדדים בדבר הגשת עדותו של הנפגע, מר ל', במשטרה בלא הזמנתו לעדות. לפי דבריו של הנפגע:

אני הלכתי ברחוב דרך הארבעה ורציתי לחצות את הכביש והייתי במעבר חצייה ולאחר מכן אני לא זוכר כלום."

חוות דעתו של מומחה ההגנה מר הרשקוביץ מתבססת כל כולה על ההנחה כי הולך הרגל הגיע בהליכה מכיוון נסיעת האוטובוס. אינני חולק על מסקנותיו המקצועיות של מר הרשקוביץ, וקביעותיו לא נסתרו בחקירה הנגדית. עם זאת, ההנחה הבסיסית כי הולך הרגל הגיע בהליכה בכיוון נסיעת האוטובוס עומדת לדעתי בספק ואם הנחה זו אינה נכונה, מובן כי הבסיס לחוות הדעת מתערער.

מעבר לכך, גם אם הייתי מקבל את הטענה כי הולך הרגל התקדם עם כיוון נסיעת האוטובוס, אין חולק כי התקדם לכיוון מעבר החצייה. סבורני כי משהבחין נהג האוטובוס בהולך רגל המתקרב למעבר החצייה, חובה היה עליו להביא בחשבון כי הולך הרגל עשוי לרדת לכביש, וחובה היה עליו לוודא כי הוא לא עושה כן בטרם המשיך בנסיעתו.

מוסכם על ההגנה כי ניתן היה להבחין בהולך הרגל לו היה הנהג מסב מבטו לימין. הדבר עולה מחוות דעת המומחה והנאשם עצמו מאשר כי מדובר ב"אוטובוס נמוך" בו ניתן להבחין בהולכי רגל מבעד לחלונות. נהג אוטובוס מודע, ולפחות חייב להיות מודע, למגבלות שדה ראייה מרכבו ולקיומם של "שטחים מתים". נהג המתקרב למעבר חצייה ומבחין בהולך רגל "בהליכה עם הפנים למעבר" כדבריו שלו, חייב להביא בחשבון כי אפשר והולך הרגל מצוי רגעית בשטח מת מבחינתו ועשוי לחצות את הכביש.

סבורני כי אם לא פעל הנאשם כאמור, אין הוא יכול לנקות עצמו מאשמת הפגיעה בהולך הרגל, אם לא הבחין בהולך הרגל בפועל.

בהקשרים אחרים, אני מוכן לקבל את עמדת ההגנה, כי קיימות נסיבות מקילות. כך למשל, העדויות מצביעות על פגיעה עם תחילת החצייה, ולא במרכז הכביש כמתואר בכתב האישום, וכן יש לקבל כי הפגיעה בהולך הרגל לא הייתה מחזית האוטובוס אלא מצידו הימני, וזאת הן כפי שעולה מחוות דעת המומחה וכפי שעולה מעדותו של העדמר כהן. מעבר לאמור, דומה כי קיים אף אשם תורם מצד הולך הרגל עצמו, אשר יכול וצריך היה להבחין באוטובוס ולא לחצות את הכביש.

עם זאת, סבורני כי נתונים אלה יש להביא בחשבון לעניין גזירת דינו של הנאשם ולא לעניין עצם אשמתו באירוע התאונה. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, השתכנעתי מעל לספק הסביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, ואני מרשיע אותו בביצוען.

התיק נקבע לטיעון לעונש ליום 6.9 בשעה 9.

המזכירות תזמן למועד הנ"ל את עד מס' 4 בכתב האישום, מר א' ל'.

אם לעד הנ"ל אין עניין להופיע ולטעון לעניין העונש, יגיש הודעה על כך בכתב מראש ויהיה פטור מהופעה. כמו כן, רשאי הוא להגיש מסמכים רפואיים וטיעון בכתב במקום להופיע לדיון.

ניתנה היום, 6 בספטמבר 06 ספטמבר 2015, במעמד הנאשם, באת-כוחו, עו"ד צינקלר וב"כ המאשימה פקד רוט.